

- / — Φραντζίσκος Βαπτισμένος μάρτυρας στὰ ἄνωθε ++
 / — Γεώργης ὁ Τάγαρης [[μαρτ]] στέργω τᾶνωθε ++
 / — Ἰάκωβος Ντεγαῖτας βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ Ἰωάννη τοῦ
 νοτάριου—
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

341

Ἀνταλλαγή

φ. 189^v

/ Φ. 193

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 18/ τὴν
 σήμ[ερον οἱ εὐγε] / νέστατοι ἀρχοντες οἱ κάτωθεν ὀνοματισμένοι ἡγου ὁ ἀφέντης
 Κωσταντῖνος Κόκκος / καὶ ἀφέντης Τζάνες Γρίσπος θέλου καὶ ποιῶσιν τὴν μπαροῦ-
 σαν ἀλλαξία καὶ εἰς ὄν[ομα] / καταλλαγῆς ἡγου ὁ ἀφέντης Κόκκος ἔχειν καὶ τὸν εὐρί-
 σκεται ἀπὲ γονικά του ἓνα ἀργαστ[ήριν] / ἀνώγιν μὲ τὸ κατώγιν του ἀπὸ κάτω
 εὐρισκόμενον εἰς τὴν ντοποθεσία τοῦ Νέου Χωρίου εἰς / τὸ μέρος τῆς Ἀγίας Παρα-
 σκευῆς τοῦ ποτὲ Πανιόλου τὰ σύνμπλια τοῦ μαστρὸ Ἰακώβου / Μπαλᾶ καὶ Κου-
 μούνας Στράτας τὸ ὁποῖο ἀργαστήριν τὸ ἀνώγιον μὲ τὸ κατώγιν του κα / θὼς εὐρί-
 σκουνται μὲ ὅλαν τος τὰ δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν τος ποσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον /
 τὰ δίδειν καὶ παραδίδει τα τοῦ ἄνωθεν μισέρ Τζάνε νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βού-
 λεται ὡς σπὶ / τια ἐδικάν του καὶ καταλλαγὴν του. Οὕτως πάλιν καὶ ὁ ἀφέντης ὁ
 Γρίσπος ἔχειν ἓνα σπῖτιν ἀ / πὲ γονικόν του εἰς τὸ μέρος τοῦ Μπούργου εἰς τὰ σύ-
 νορα τοῦ Μέγα Ταξιάρχου τοῦ μοναστηριοῦ / τοῦ ποτὲ παπᾶ Νίκου Γοργογύρη
 καὶ σύνμπλιο τῶν σπιτιῶν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Κόκκου καὶ τῆς ἀ / δελφῆς τοῦ ἄνωθεν
 Γρίσπου τῆς κυρίας Μαργαρίτας καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὁποῖο / σπῖτιν καθὼς
 εὐρίσκεται μὲ τὸν ἀγέρα του ἀπάνω καὶ μὲ ὅλαν του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ πᾶ / σαν
 του ποσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Κόκ-
 / κου νὰ τὸ κάμην καὶ νὰ τὸ πράξην ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπῖτιν δικόν του καὶ
 ἀλλαξίαν / του μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ σφαλίσην τὴν μπόρτα τοῦ εἰρημένου
 σπιτιοῦ ἀπὸ τὴν / Κουμούνα Στράτα ποὺ εἶναι καὶ νὰ χαλάσην καὶ τὴν μπαλαιὰ
 σκάλα ποῦναι ὁμπρὸς εἰς τὴν / μπόρτα νὰ ἀνοίξην μπόρτα ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὰ δικάν
 του ὁ ἀφέντης ὁ Κόκκος ἢ ὁποῖα / καταλλαγὴν γίνεται καὶ μὲ τὸ θέλημα τῆς ἀδελ-
 φῆς τοῦ ἀφέντη Γρίσπου τῆς κυρίας Μα / ρίας σκαθὼς ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν τῆς
 ὁμπρὸς εἰσὲ μένα τὸν ὑπογράφοντα νο / τάριο καὶ εἰς τὸν ἀφέντην Ἰάκωβον Μαλατέ-

σαν καὶ εἰς τὸν μισὲρ Φραντζέσκον Σκιατὴν / καὶ εἶπε ὅτιν νὰ κάμη τὴν ἀλλαξία
ἀδελφῶν του ὁ ἀδελφός της ὁ ἀφέντης Γρίσπος. "Ὅθεν / οἱ ἄνωθεν ἄρχοντες ἔμεινα
κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι εἰς τὴν μπαροῦσαν καταλλα / γὴν ὅπου ἐκάμασιν ὁμπλι-
γνοντας εἰς περ τοῦ ἄλλου τος νὰ μαντινιέρονται καὶ νὰν / ντεφεντέρουνται εἰς
ἕσαν ἐνάντιον ὅπου ἤθελε τύχειν διὰ τὰ αὐτὰ σπίτια βε / βαιώνοντάς την καὶ μὲ
ἰδιόχειρόν τος καὶ μὲ ἀξιόπιστους μαρτύρους.

— Κωνσταντῖνος ὁ Κόκκος στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.

/ — Τζάνες Κρίσπος στρέγω ὡς ἄνωθε:—

/ — Ἰάκωβος Μαλατέστα μάρτυρας στᾶνωθε — —

/ — Φραντζέσκο Σκιατὴς μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

342

Δωρεᾶ

φ. 190^Γ

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ Κόκκο καὶ πάλι ἀπὸ μέρος τοῦ ποτὲ Φιλιππῆ.

/ [+ Εἰς δόξα]ν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 18.

Φ 194

/ Τὴν σήμερον ἡ κυρία Λιανίτζαν Ντεστὲ θέλγει μὲ καλὸν της θέλημα καὶ ἰδιάν /
της βουλὴν καὶ κάμνει δωρεὰν ἡγου χάρισμα τὰ χαλάσματα ὅπου ἔχει ἀπὸ τῆς /
μητρὸς της σύνμπλια τοῦ μισὲρ Φιλιππῆ Λουρδᾶ τὰ ὅποια ὡς ἄνωθεν τὰ χαρίζειν
/ τοῦ εὐγενέστατου κυρίου Κωνσταντίνου Κόκκου ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι ἐδικάν
/ του χαρίσειν τα πουλήσει τα καὶ αὐτὴν ἡ ἄνωθεν κυρία Λιανίτζα ἐκδύνεται καὶ
ἀ / ποξενώνεται ἀπὲ τὰ αὐτὰ ἐξόχος ἐκεῖνο ὅπου ἐπούλησεν τοῦ ἄνωθεν μισὲρ
Φι / λιππῆ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν δωρεὰ κάνει καὶ ὁ ἄνωθεν Κόκκος τῆς αὐτῆς κυ / ρίας
Λιανίτζας ἀντιχάρισμα καὶ δωρεᾶς δύο βουλωτήρια μαλαματέ / νια καὶ δύο δακτυ-
λίδια καὶ αὐτὰ μάλαμα τὰ ὅποια τῆς τὰ ἐχάρι / σεν ἐδῶν παρὼν εἰς ἐμᾶς τοὺς ὑπο-
γεγραμμένους καὶ οὕτως ἔμεινα τὰ μέρη / στερκτὰ καὶ ἀναπαμένα διὰ μαρτυρίας
τῶν κάτωθεν καὶ ἐμένα τοῦ / νοτάριου καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Θεόφιλος Διασίτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε ++

/ — Γιάκουμος Μπαρότζη μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

